

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Oksekød.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 193).

Sagen sættes til Forhandling.

Pinstrup: Hensigten med det foreliggende Lovforslag er at bøde paa den Situation, vi er kommet i: at vor Flæskeproduktion ikke kan frembringe et Kvantum Flæsk, der svarer til de udstedte Flæskkort, altsaa ikke er i Stand til at yde, hvad der var stillet i Udsigt ved den vedtagne Kornlov. Det er jo et Udslag af hele den ejendommelige Situation, under hvilken vi lever, at det danske Landbrug, som før Krigen udførte op imod 140 Mill. kg Flæsk, paa nærværende Tidspunkt ikke en Gang kan fremskaffe det Kvantum Flæsk, der udkræves til den vedtagne Rationering. Naar dette er Tilfældet, maa Grunden hertil ikke alene søges i manglende Tilførsler, om dette end naturligvis er Hovedårsagen; heller ikke maa man alene søge den i den daarlige Høst, vi havde sidste Aar. Landmændene har i Krigsaarene gjort den Erfaring, at under Krigssituationen har Flæskeproduktionen ikke været lønnende, og dette er en medvirkende Grund til, at vi er kommet ind i den nuværende Situation. Da vi fik den lille Avl, sagde Landmændene til sig selv: Vi har forsøgt, og vi har ønsket nogenlunde at holde Svineproduktionen oppe, men naar Kornet nu svinger, maa vi i første Linie give Slip paa den Del af vor Bedrift, som i de sidste Aaringer har været urentabel. Forholdet er jo det, at den Maksimalpris, man har sat paa Flæsk, har været forholdsvis langt under, hvad Prisen var paa Flæsk før Krigen. Medens Flæskeprisen før Krigen var 9,9 — altsaa lige ved 10 — Gange Kornprisen eller Majsprisen, har dette Forholdstal med Hensyn til Flæskeprisen og Kornprisen under Krigen svinget fra 5,5 til 8. Dette gav ikke en lønnende Produktion; det gav derimod Tab. Det er Forhold, man før har diskuteret, men om hvilke der nu ikke længere er nogen Uenighed, fordi de nu er blevet belyst ved Kendsgerninger. Nu skulde vi imidlertid snart være kommet saa vidt, at vi forstod, at en for Samfundet nyttig og nødvendig Produktion fremmes ikke, naar man sætter for lave Priser

og omgærder den med Forbud og Paabud o. s. v. af forskellig Art; en for Samfundet nødvendig og nyttig Produktion fremmes alene ved, at den bliver gjort lønnende. Det er Erfaringer, vi har gjort med Hensyn til den ene Vare efter den anden; vi har gjort den baade med Hensyn til Brødkorn og med Hensyn til Flæsk, og vi vil komme til at gøre den ogsaa for Uldens og for Kødets Vedkommende. Men dette Forhold er ikke særegent for Landbruget, man kan se det samme gøre sig gældende for Industriens Vedkommende. Det er de Industrier, der har været lønnende, som har taget Opsving, som har haft Fremgang, og saaledes vil det altid gaa. Produktionen maa være lønnende, og skal Befolkningen have det paagældende Produkt til en overkommelig Pris, til en billigere Pris, saa maa det blive Samfundet, det maa blive Staten, som yder Bidrag dertil.

Vi staar altsaa nu overfor den Situation, at der er for lidt Flæsk her i Landet, og man tænker paa at erstatte det Kvantum, som mangler i Rationeringen, med Oksekød. Der nævnes Oksekød, men jeg maa sige, at jeg ved ikke, hvor Grænsen er, eller hvad man egentlig forstaar ved en Okse. Under de Forhandlinger, som er førte, har jeg opdaget, at man formentlig slet ikke har haft det Spørgsmaal fremme, men det maa afgøres, hvor Vægtgrænsen for en Okse er, hvor Kødet hører op med at være Oksekød og gaar over til at være Kalvekød. Det er altsaa Tanken, at der skulde gives et Tilskud af 160 Øre pr. kg eller ca. 30 Øre pr. 190 g til Nedsættelse af Prisen paa Kød, og dette Kød skulde da erstatte, hvad der mangler i Flæskerationen. Det er en meget vanskelig Opgave, vi her staar overfor. Det har været drøftet i det nedsatte Udvalg, og som de Herrer Rigsdagsmænd har set i de vedføjede Bilag, er der skitseret en Ordning. Det er meget sandsynligt, at denne Ordning ikke i enhver Henseende vil være tilfredsstillende, thi en Kødrationering er langt vanskeligere end Flæskerationeringen, fordi Kødet er saa meget mere forskelligartet end Svinekød. Man vil se i Bilagene Side 6, at der regnes med en Klassificering af det slagtede Kød i 3 Klasser. Klassificeringen skulde foretages af Dyrlæger, men da de jo ikke er absolut sagkyndige paa det Omraade, vil der blive adskillige Tilfældigheder og Vilkaarligheder ved denne Klassificering, som vil vække megen Utilfredshed. Det